

عنوان مقاله:

تبیین دکترین پدافند عامل و غیر عامل نوین ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی روز آینده، شهر آینده (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسن حسینی امینی - پژوهشگر مدیریت بحران و پدافند غیر عامل.

امیر محسن زادگان - دکترای جامعه شناسی سیاسی، مدرس دانشگاه و پژوهشگر.

خلاصه مقاله:

دکترین تهاجمی، دکترین پدافندی را شکل می دهد. ارسطو، مکیندر، هوفر، اسپایکمن، ماهان، کیسینجر، برژینسکی، کوهن، هانتینگتون، فوکویاما و دانشمندی که در مورد قدرت، روابط بین الملل و ژئوپلیتیک کار کرده اند، همگی بر این مورد وفاق دارند که ایران کشور راهبردی و استراتژیک می باشد. به همین دلیل همیشه مورد تهدید بوده است، افزایش کنش گری ایران در غرب آسیا از سال ۲۰۰۵ در قالب محور مقاومت همراه با نمایش قدرت از هند تا مدیترانه موجب مطرح شدن ایران به عنوان یک قدرت منطقه ای شده است. دکترین پدافندی این قدرت منطقه ای فعال شاخص ها و عناصری با منشا و ریشه باستانی براساس جغرافیای ایران دارد. این نوشتار با بهره گیری از روش تحلیلی-توصیفی مبتنی بر منابع کتابخانه ای و اینترنتی در پی پاسخ به این سوال است که مولفه های دکترین پدافندی نوین ایران چیست؟ یافته های پژوهش نشان می دهد عناصری چون موقعیت های منحصر به فرد ژئوپلیتیک، ژئواستراتژیک، ژئوکالچرال، نیروهای نیابتی با مضمون هویت ایرانی-اسلامی در غالب مدت، وسعت و تنوع، قالب اصلی دکترین پدافندی می باشد که تماما دفاعی جهت تامین بازدارندگی، تاب آوری و ارتقای قدرت ملی است نه توسعه طلبانه و انبساطی.

کلمات کلیدی:

ایران، دکترین، پدافند، ژئوپلیتیک، جغرافیا، غرب آسیا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764447>

